

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Luxembourg 15. januar 2008

Att : H.M. Kong Harald V
Re : Riis-saken – Anmeldelse av Førstelagmann Nils Erik Lie, og lagdommer Peter L. Bernhardt
Case # :
Your reference : 07-186137ADM-BORG, 05-019274ASI-BORG/01 m.v.
Our reference :
Posting by : Faks og alm. post
Your fax # : +47 22 04 87 90
Numbers of pages : 22 inkl
Attachment : 14 sider
Copy : Justisdepartementet, Stortingets Presidentskap.
Priority :

Kongen er ansvarlig for de han tilsetter, også for deres handlinger som har bestått av; forfølgelse, tortur, trakassering, mishandling, mobbing, og annen truende atferd.

I medhold av strpl §64, første ledd, første pkt, begjærer jeg herved førstelagmann, Borgarting lagmannsrett, Postboks 8017 Dep, 0030 Oslo, og lagdommer Peter Lauritz Bernhard, Borgarting lagmannsrett, Postboks 8017 Dep, 0030 Oslo, satt under tiltale og straffet for de forhold som nevnes nedenfor.

I brev av 12. desember 2007, signert av lagdommer Peter L. Bernhardt, sammenholdt med brev av 17. desember 2007 fra Nils Erik Lie, forsøker lagmannsretten bevisst å skjule kriminelle handlinger. Jeg kommer straks tilbake til dette. Først ønsker jeg å gjøre Kongen oppmerksom på de forskjellige habilitetsproblemene i saken, som Bernhardt har vært på det rene med, men som han bevisst unnlater å nevne.

Lagdommer Bernhardt er inhabil i saken av flere grunner.

Lagdommer Bernhardt har arbeidet som partner sammen med høyesterettsadvokat Ole Lund i Lund Gundersen & Co. Han var ansatt i firmaet fra 1993 til 2000.

Bilag nr 1: Kopi av reklame for advokatfirmaet i Stud. Jur. nr. 4. 1997.

Ole Lund, Bernhardts partner i Lund, Gundersen & Co, er for øvrig anmeldt til påtalemyndigheten av Einar og Amelia Riis for å ha løyet for Oslo tingrett, jf strl §163. Bevis for løgn besto i opptak av vitneavhør av Lund for Oslo byrett høsten 2000. Amelia og Einar Riis ba meg om å utferdige stevning i privat straffesak mot Lund da påtalemyndigheten henla saken idet de mente at det var OK å lyve i

norske domstoler. Dette betimelige rettslige skritt førte selvsagt ikke noe sted idet så vel tingretten, som Borgarting lagmannsrett og Høyesterett anerkjenner slike typer straffbare handlinger. Rettsovergrepet og rettstapet ble klaget inn for Den Europeiske Menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg (EMD). EMD stilte seg overraskende bak justisdepartementets og regjeringsadvokatens (de norske domstolers juridiske rådgiver og representant) syn og legaliserte derved løgn i Norsk rett.

Den 7. juli 1997 erklærte advokatfirmaet Lund Gundersen & Co at jeg ville lide skade i all fremtid (både på kort og lang sikt) som følge av innholdet av to artikler jeg hadde skrevet i studenttidsskriftet Stud.Jur.

Bilag nr 2: Brev av 7. juli 1997 fra Lund Gundersen & Co.

Lund Gundersen & Co hadde således allerede sommeren 1997 iverksatt straffbare tiltak mot meg, hvor målet var at jeg skulle få lide i all fremtid. Deretter har de slått seg til ro med at målet vil bli nådd, et resultat de var skråsikre på, jf "**Trøsten** får være...". Bernhardt var på dette tidspunkt partner i selskapet, og således medansvarlig/erstatningsansvarlig for disse aksjoner. Aksjonene pågår i dag.

Før dette brevet ble sendt ut av advokatfirmaet, hadde Lund, Gundersen & Co, gjennom sin løperjente, Margrethe Buskerud (som støtt var å treffe i Juristforeningens lokaler i dette tidsrommet), på det sterkeste søkt å få sentrale medlemmer av foreningen til å overtale meg til å trekke tilbake alt jeg hadde skrevet i de to etter hvert så kjente artikler i Stud. Jur. nr 4, 1997. Jeg kunne selvsagt ikke trekke tilbake sannheten, hvorpå Ole Lund og Lund Gundersen & Co sendte brevet av 7. juli 1997, som åpenbart var ment hemmeligholdt for meg.

Som Kongen vil se ble jeg utsatt for et alvorlig press og etter hvert påført stor skade av bl.a. Lund Gundersen & Co/Bernhardt. Det å iverksette så vidt store aksjoner – som en livslang skadegjørende handling mot et menneske er – krever en kriminell hjerne, og et stort apparat som kan sikre kontinuerlig skade frem til det tidspunkt "offeret" dør.

Med dette som bakgrunn er det tvilsomt at Ole Lund og Peter L. Bernhardt sto alene med denne oppgaven. Mer sannsynlig er det at de samarbeidet med en organisasjon som hadde lyktes tidligere og som ville lykkes igjen, da planene og handlingene ble iverksatt. Til et slikt arbeid kreves det kunnskap om det å knekke et menneske (psykologisk krigføring; psyops), lang erfaring, styrke, utholdenhet og lojalitet, noe bare et fåtal organisasjoner/nettverk i Norge vil kunne gi, nemlig **Okkupasjonsberedskap**, tidligere Stay Behind, hvor også høyesterettsadvokat Tore S. Engelschiøn var medlem. I dette bildet er det viktig å nevne at også Engelschiøn utstedte en lignende "dom" mot meg.

"...du **er blitt** svartsladdet i landets juridiske miljø."

Bilag nr 3: Brev fra Tore S. Engelschiøn til Berge av 1. oktober 1997.

Dette er en meget alvorlig dom fra en oberst, krigsadvokat, høyesterettsadvokat og medlem av Stay Behind, og er i likhet med konklusjonen fra Lund, Gundersen & Co, **endelig**. Fire år før jeg var uteksaminert fra Det juridiske fakultet, hadde altså Okkupasjonsberedskap slått fast at jeg ikke eksisterte som jurist, og ikke ville gjøre det for resten av mitt liv. Dette ulovlige clandestine-nettverket hadde altså allerede i 1997 tatt ifra meg mitt levebrød, nedlagt yrkesforbud, og sørget for at jeg aldri skulle kunne arbeide eller på noen som helst måte kunne figurere som jurist i Norge. Anmeldte lagdommer, Peter Lauritz Bernhardt, er medansvarlig for dette ulovlige og høyst skadegjørende arbeid, på lik linje med resten av advokatfirmaet og dets partnere.

* * *

Som følge av at jeg ikke trakk tilbake sannheten, slik Lund Gundersen & Co og lagdommer Bernhardt hadde krevd, besluttet Lund Gundersen & Co – som på det tidspunkt var en vesentlig bidragsyter til Juristforeningen – å stoppe all fremtidig støtte til denne foreningen, se brevet av den 7. juli 1997.

I det samarbeidet som deretter fulgte mellom Juristforeningen og Lund Gundersen & Co, ble disse to enige om at dersom Lund Gundersen & Co kunne få et dementi av Juristforeningen eller Stud.Jur., så ville Lund Gundersen & Co gjenoppta støtten til Juristforeningen.

Jeg ble truet og presset til å trekke tilbake det jeg hadde skrevet, et press jeg selvsagt ikke kunne bøye av for. For øvrig var artiklene basert på dokumentasjon som var ubestridt. Et tilbaketog ville måtte medføre et massivt og altomfattende dementi av en mengde dokumenter, noe som naturlig nok er umulig.

Som følge av at Juristforeningens press og trusler mot meg – om å trekke tilbake artiklene eller bli gjenstand for søksmål fra både foreningen så vel som fra advokatene omtalt i artiklene – ikke endret min holdning, ble Juristforeningen bedt om å reise *mistillitsforslag* mot meg. Dette ble gjort i to ekstraordinære generalforsamlinger høsten 1997. Den første var ulovlig innkalt. I tillegg hadde Juristforeningen sørget for at det ikke skulle være andre medlemmer til stede – enn de spesielt utvalgte som støttet Hovedstyret – ved å sette den ekstraordinære generalforsamlingen til kl 0800 om morgenen på et lite rom i Juristforeningens egne lokaler. Lokalet kunne vel romme omkring 30-40 personer. NRK og ca 350 mennesker møtte opp, og seansen ble flyttet til Urbygningen, for så å bli utsatt.

Den neste ekstraordinære generalforsamlingen ble avholdt en uke senere i Gamle Festsal 17. september 1997, hvor det møtte omkring 650 mennesker, alt fra studenter til representanter fra advokatfirmaene Lund Gundersen & Co, Kluge (min ulovlige sensor høyesterettsdommer Clemet Endresens tidligere arbeidsplass), regjeringsadvokaten, justisdepartementet, m.fl.

På det tidspunkt var jeg valgt som medlem av Juristforeningens revisorkorps. Mistillitsforslaget mot meg som revisor, begrunnet i noe jeg angivelig skulle ha gjort som redaktør, forteller hvor korrump og galt alt var fatt. Juristforeningens Hovedstyre hadde krevd at enten måtte Herman J Berge gå, eller så ville hele Hovedstyret – i realiteten hele Juristforeningen – trekke seg, med det resultat at Juristforeningen vil opphøre å eksistere. Det skulle være unødvendig å fortelle at presset mot meg var vanvittig.

Mistillitsforslaget gikk i all enkelthet ut på at Hovedstyret ikke hadde tillit til meg som revisor, idet jeg var for kritisk! (jeg hadde jo ikke gjort noe galt som revisor), en uvane og et for Hovedstyret uheldig trekk jeg hadde vist som redaktør for Stud.Jur. Hovedstyret hadde selvsagt ikke tenkt på at jeg var valgt av Generalforsamlingen, og ikke av Juristforeningen eller Hovedstyret.

Sannheten og jeg "vant" den ekstraordinære generalforsamlingen og det første slaget mot det ulovlige clandestine nettverket, og mistillitsforslaget ble trukket. Advokatene omtalt i artiklene, samt Hovedstyret, hadde tapt, og det miljøet jeg hadde kritisert måtte finne på noe annet for å ta meg.

Ikke mange ukene senere, i Stud.Jur. nr 5, kom det derfor et ubegrunnet dementi fra både Stud.Jur. så vel som fra Juristforeningens formann, advokat i Wikborg Rein & Co, Lars Berge Andersen.

Bilag nr. 4: Kopi av dementi Stud.Jur. nr 5. 1997.

To personer får en *ekstra* beklagelse fra Stud.Jur. og formannen i Juristforeningen. Ikke overraskende er det de samme to personene som har slått fast at jeg er svartsladdet i landets juridiske miljø (Oberst, høyesterettsadvokat, Krigsadvokat, og medlem av Stay Behind og det senere Okkupasjonsberedskap; Tore S. Engelschiøn), og at jeg vil lide i all nær og fjern fremtid (Ole Lund og Lund Gundersen & Co).

Som følge av beklagelsen og dementiet gjenopptok Lund Gundersen & Co den økonomiske støtte til Juristforeningen. De straffbare handlinger, deriblant press og trusler, hadde lyktes for advokatfirmaet Lund Gundersen & Co.

Bilag nr 5: Kopi av reklame for advokatfirmaet i Stud. Jur. nr. 6. 1997.

Den personen som hadde hjulpet meg mest, deriblant i å få skrevet og trykket flyveblader for å informere jusstudentene om rettsovergripet som var i ferd med å skje og således hindre Juristforeningens overgrep mot meg, dr.jur. Alf Petter Høgberg, ble så hardt presset at han måtte gå ut offentlig og trekke tilbake det han hadde stått for.

Bilag nr 6: Kopi av Alf Petter Høgbergs beklagelse i Stud.Jur. nr 7. 1997

Kongen er her vitne til et av det best dokumenterte korruperte handlinger utført av et advokatfirma i Norge. Lagdommer Bernhardt er på lik linje med Ole Lund og de andre partnerne i Lund Gundersen & Co, personlig ansvarlig for de korruperte så vel som skadegjørende handlinger som her er nevnt. Disse faktiske omstendigheter veier alene tilstrekkelig tungt til at Bernhardt aldri skulle kunne besitte et dommerembete. Bernhardt er ansatt av Kongen.

* * *

Lagdommer Bernhardt er også inhabil på annet grunnlag, idet han har representert en av de parter i Reksten-komplekset som er ansvarlig for at saksøkernes (Amelia og Einar Riis) formue ble hindret utlevert i 1974-75; Hambros Bank. Dette arbeidet utførte lagdommer Bernhardt i samarbeid med advokat Sven Eriksrud, nå partner i Wikborg Rein & Co, hvor også Haakon Stang Lund og Lars Berge Andersen arbeider.

Det skal i denne sammenheng nevnes at også Aabø-Evensen har arbeidet for Hambros Bank advokater, i kraft av å være ansatt i advokatfirmaet Sinclair Roche & Temperley.

Til tross for disse alvorlige forhold, har lagdommer Bernhardt bevisst unnlatt å erklære seg selv inhabil, jf dl §112, annet ledd, muligens etter instruks fra Nils Erik Lie, en mangeårig og, av en eller annen uforklaring grunn, forbitret motstander av familien Riis.

Advokat Ole Kristian Aabø-Evensen – Borgarting lagmannsrett skjuling av straffbare handlinger

Som Kongen er kjent med er Aabø-Evensen anmeldt en rekke ganger til Riksadvokaten. En av anmeldelsene beskriver i detalj hvordan Aabø-Evensen truet og presset Amelia Riis til å inngå forlik med ham i perioden 17. til 21. august 2006. Den straffbare trussel Amelia Riis fikk, gikk i korte trekk ut på at dersom hun ikke gikk med på å forlike tvisten dem imellom og å betale Aabø-Evensen kr. 300.000,-, ville han reise sak mot meg, som på det tidspunktet var Amelia Riis' representant/prosessfullmektig/kontraktspart, jf strl §266.

Intet lovlig forlik er blitt inngått mellom Amelia Riis og Aabø-Evensen i sak 05-019274ASI-BORG/01, idet Amelia Riis ble presset og truet til å betale og signere på en rekke pressemeldinger. Det er naturlig nok heller ikke skrevet noen forliksavtale mellom partene. Slike "spesial-avtaleinngåelser" vil for øvrig aldri bli akseptert av samfunnet, selv om Amelia Riis objektivt sett skulle akseptere disse.

Lagdommer Bernhardt og førstelagmann Lie, er kjent med de straffbare handlinger som her er nevnt, men velger likevel bevisst å bryte med **dommerforsikringen** og tillate at en straffbar handling vinner rett.

* * *

Flere momenter bekrefter at Aabø-Evensen i straffbar hensikt har organisert seg med andre for å ta meg, hvor han benytter Amelia Riis alene som et springbrett for å nå forbundets mål. Dette er også årsaken til at Amelia Riis ikke behøver å betale for det arbeidet Aabø-Evensen utfører "for henne".

I en udatert oversendelse fra Oslo tingrett ble jeg gjort kjent med en omkostningsoppgave fra Aabø-Evensen & co.

Bilag nr 7: Omkostningsoppgave av 12. desember 2007.

Det bekreftes i denne oppgaven at "advokat" Aabø-Evensen samt Aabø-Evensen & Co advokatfirma AS har arbeidet for Amelia Riis og hennes barn i minst 1 ½ år, uten at disse er fakturert for dette arbeidet. Det fremgår nemlig av omkostningsoppgaven at *det* arbeid Aabø-Evensen har utført for Amelia Riis og hennes to barn, *ikke* er betalt for. Det fremgår videre at omkostningene i forbindelse med arbeidet *ikke* er fakturert Amelia Riis & Co. Endelig fremgår det av omkostningsoppgaven at faktura er sendt ut til **meg**, og at det vil bli sendt ut ny faktura til meg, jf "Beløpet **er/vil** bli fakturert saksøkte i saken."

En advokat fakturerer bare sine klienter, etter skriftlig avtale, ikke sine motparter. Jeg står ikke i noe kontraktsmessig eller annet betalingspliktig forhold til "advokat" Aabø-Evensen eller hans firma.

Dette – sett i sammenheng med ordlyden i omkostningsoppgaven – bekrefter at advokatfirmaet Aabø-Evensen har truet seg til eller på annet straffbart vis inngått avtale om no cure no pay med Amelia Riis. Videre bekrefter omkostningsoppgaven at Aabø-Evensen har en egeninteresse i saken. Han er for øvrig også nevnt som mulig kreditor i Einar Riis' testament. Konsekvensen vil måtte bli at det ikke eksisterer noen gyldig prosessfullmakt fra Amelia Riis, Kenneth Patrizio Riis eller Benedicte Riis Duryea (også kjent som Benedicte Duryea), idet ingen advokat i Norge har anledning til å inngå prosessoppdrag på no cure no pay basis.

Dette medfører at ingen av de handlinger som Aabø-Evensen & Co eller dets advokater har foretatt på vegne av Amelia Riis, Kenneth Patrizio Riis eller Benedicte Riis-Duryea, er gyldige. Handlingene er således å anse som virkningsløse, med den konsekvens at søksmål for Oslo forliksråd, Oslo byfogdembete og Oslo tingrett bortfaller.

Oversendelser av saksdokumenter o.a. i saker mellom Amelia Riis og staten eller Amelia Riis og meg, til Aabø-Evensen eller hans "advokatfirma", vil på dette grunnlag ikke ha noen hjemmel.

* * *

Både Lie så vel som Bernhardt har flere grunner for å frata meg mine rettigheter. Lie har deltatt i arbeidet mot Einar i mange år før jeg ble involvert. Og da jeg først ble involvert, legaliserte Lie en åpenbar ugyldig saksbehandling ved universitetet i Oslo ved at han i klageomgangen bl.a. tillot at bedømmelsen av min avhandling ble fratatt de to professorer som var gitt i oppgave å sensurere min avhandling, for så å overlate sensuren til to personer fra "det riktige miljøet" hvor man derved kunne sikre seg at jeg skulle få karakteren nærmest stryk, slik planen har vært fra 1997 da Ole Lund, lagdommer Bernhardt og Tore Engelschjøn, blant flere andre, iverksatte kampanjen som skulle ødelegge min karriere for all fremtid.

Det ble ikke reagert på at professor Jo Hov i strid med sin stilling og sitt mandat nektet å behandle/sensurere en forhåndsgodkjent og kontinuerlig faglig oppfulgt avhandling. Senere har Lie tildelt meg en rettergangsbøt i Riis-saken hvor han bevisst unnlot å kontrollere hvorvidt det jeg hadde uttalt om Anne Cathrine Frøstrup virkelig var sant. Dersom mine uttalelser var sanne, vil det ikke være adgang for å tildele rettergangsbøt.

Gjennom denne handling bekreftet Lie at han handlet på ordre fra andre, og ser man Lies handling i lys av det vi nå er blitt gjort kjent med, står det som åpenbart at ordren til Lie har kommet fra regjeringen. Jeg viser her til regjeringens instruks til regjeringsadvokaten om å sørge for at jeg aldri skulle få autorisasjon som fullmektig, dvs nedlegge yrkesforbud og derved umuliggjøre videre arbeid som advokat (se RettsNorge http://www.rettsnorge.no/artikler/2007/Desember/101207_Krav_Om_Erstatning_Storberget.htm). Regjeringens instruks synes å ha blitt gitt i samme tidsrom som Lie begynte å tildele meg rettergangsbøter, ved årsskiftet 2003/2004. Lunds/Bernhardts og Lies handlinger – bl.a. "Dødsdom fra Ole Lund" – ble for øvrig beskrevet i en lengre artikkel i Kapital nr 8, 2004.

Bilag nr 8: "Djevelens advokat" Artikkel i Kapital nr 8, 2004.

I brevet av 12. desember 2007 søker Bernhardt (og Nils Erik Lie, som synes å ha instruert Bernhardt) å villede meg til å tro at jeg ikke har anledning til å gjenoppta saker, jf:

"...intervensjon må skje i tilknytning til en *verserende* sak."

Med dette mener Lie/Bernhardt at en rettskraftig avgjørelse ikke kan gjenopptas av en hjelpeintervenient, og legaliserer derved de straffbare handlinger som førte til det såkalte forliket mellom Amelia Riis og Aabø-Evensen.

Instruksen fra Lie er bevisst gitt for å berøve meg mine rettigheter, gitt i bl.a. tvml §79, en rettsregel som tvert imot gir meg en rett til å bl.a. kreve en rettskraftig avgjørelse gjenopptatt.

I det såkalte forliket i herværende sak, har Amelia Riis mot sin vilje utbetalt kr 300.000,- til en advokat som forsettlig gikk inn for å tape bl.a. den s.k. Falkefjellsaken for Borgarting lagmannsrett i LB-1996-998 A/01.

I pressemelding av 17. august 2006, som av Aabø-Evensen muligens vil bli søkt benyttet som en slags forliksavtale, fremkommer det at verken jeg eller Einar har arbeidet for Amelia og Einar Riis' saker. Det fremkommer videre i pressemeldingen at Einar har begått stor urett mot både Aabø-Evensen så vel som mot Amelia Riis, og at både jeg så vel som Einar har fremsatt svært urettmessige beskyldninger mot Aabø-Evensen. Som alt annet fra Aabø-Evensens hånd blir heller ikke disse påstander dokumentert.

Gjennom mine avtaler med Einar og Amelia Riis, har jeg blitt tiltransportert 20% av alle etablerte og potensielle krav Einar og Amelia Riis har mot andre, også kravet mot advokat Ole Kristian Aabø-Evensen, reist som motsøksmål i sak 05-019274ASI-BORG/01. Jeg har således en *direkte* interesse i dette søksmålet, og vil lide et vesentlig økonomisk tap som følge av forliket, ikke bare i herværende sak.

Lie og Bernhardt er godt kjent med at det i sak 05-019274ASI-BORG/01 ble anført at Aabø-Evensen:

- Prosederte *imot* Riis' interesser, med påfølgende økonomisk skade på Riis' hånd.

- Unnlot å kreve protokollert løgn eller å innlevere reell protest mot løgn som ble fremført både i den s.k. Skiftesaken så vel som i den s.k. Falkefjellsaken.
- Unnlot å føre sakene i Riis' interesse som følge av å ha blitt ilagt politiske forbud/hinder, jf Aabø-Evensens skriv til Riis av 3. juni 2003, s. 3.
- For åpen rett uttalte at han hadde en annen oppfatning av saken enn det Riis hadde, og prosederte deretter, imot Riis' interesser, og tapte.
- Har bygget og prosedert den s.k. Falkefjellsaken – en *erstatnings sak* – på seks hypoteser, som i dom av Borgarting lagmannsrett kommenteres slik:
 - ”Et hypotetisk hendelsesforløp **kan ikke gi grunnlag** for et erstatningskrav. Lagmannsretten kan etter dette ikke se at det var uaktsomt av rederiet og Kristoffer Olsen ikke å varsle Amelia Riis om pantsettelsen.”
- Sørget derfor for å tape saken for Amelia og Einar Riis, hvor han dermed pådro seg selv og advokatfirmaet erstatningsansvar.
- Truet Riis få dager før hovedforhandlingene i Falkefjellsaken om å trekke seg dersom han ikke fikk lov å bygge erstatningsaken på disse hypotesene. Med dette motarbeidet Aabø-Evensen familien Riis og deres ønske om å få sannheten frem i retten, selvsagt til stor skade for Riis og meg. Motsøksmål mot advokat Ole Kristian Aabø-Evensen, og angrepet mot det såkalte forliket av 17. august 2007 er således høyst betimelig og nødvendig.

Nils Erik Lie og Peter Lauritz Bernhardt ble senest gjennom anke i sak 05-019274ASI-BORG/01 av 5. november 2004 gjort kjent med ovennevnte og følgende:

- Det var **ikke** inngått avtale om prosessoppdrag mellom Amelia Riis og Aabø-Evensen i den s.k. Falkefjellsaken, en sak som Aabø-Evensen innkasserte omkring kr 1 million på gjennom fri rettshjelp fra staten, fri rettshjelp som jeg hadde fremskaffet. Salærkravet, som tingretten halverte i sin dom mot Aabø-Evensen, var således ikke rettmessig begrunnet da Aabø-Evensen reiste sak mot Riis ved årskiftet 2003/2004.
- Under tingrettens behandling kom det frem at Aabø-Evensen overhodet ikke hadde diskutert prosessoppdrag med Amelia Riis, men etter hans sigende kun med Einar Riis!, som i dag av Amelia Riis, Kenneth Patrizio Riis, Benedicte Riis Duryea (også kjent som Benedicte Duryea) og Aabø-Evensen selv fremstilles som en bløt paranoid idiot med fremtredende konspiratorisk lidelse, jf bl.a. Oslo byfogds kjennelser av 16. og 23. april 2007. Aabø-Evensen sto hårdnakket på at Einar (ikke den såkalte klient; Amelia) hadde akseptert en timepris på kr 1.500,- dersom fri rettshjelp skulle falle bort, og denne påståtte samtalen bygger han sin rett på.
- Aabø-Evensens arbeid for Riis i Falkefjellsaken var så mangelfullt utført, noe som bekreftes ved en gjennomlesing av selve dommen i lagmannsretten, at dette i seg selv måtte medføre at omkostningskravet hadde falt bort, selv om det mot alle solemerker skulle kunne bli bevist at det var inngått prosessoppdrag – med Einar. Prosessoppdrag med Amelia ble aldri inngått, noe Aabø-Evensen med tyngde har bekreftet overfor Asker og Bærum tingrett.

Dette skulle være mer enn dekkende som beskrivelse av mine rettigheter i forhold til kravet om opphevelse av det såkalte forliket av 17. august 2006, og det rettstap jeg vil lide dersom Lie/Bernhardt skulle få sin vilje gjennomført. Videre gir herværende skrift tilstrekkelig dokumentasjon på at Bernhardt og Lie bevisst fratrar meg mine rettigheter og

påfører meg stort økonomisk tap ved å villed og lure meg til å tro at jeg ikke har noen rettigheter i saken mot Aabø-Evensen. Bernhardt har selv en personlig interesse i å frata meg mine rettigheter, jf det som er sagt ovenfor fra hans tid som partner i Lund, Gundersen & Co.

Bernhardt og Lie er kjent med at forliket i sak 05-019274ASI-BORG/01 kom i stand ved at Amelia Riis gjennom straffbare handlinger ble truet og presset til å inngå "forliket" og å betale utpresseren kr 300.000,-. Kjennskap til dette faktum, skulle ha medført reaksjoner fra dommerne (jf tvml §191) bl.a. i overensstemmelse med dl §198, annet ledd; §200, første ledd; 202, tredje ledd.

De anmeldte er videre kjent med at jeg var Amelia Riis' representant på tidspunktet for inngåelse av det såkalte forliket, jf sakens dokumenter hvor jeg er oppført som Amelia Riis prosessfullmektig, og at "prosesskriftet" fra Amelia Riis av 17. august 2006 derfor skulle ha vært returnert, samtidig som at Borgarting lagmannsrett skulle ha informert meg om skrivet.

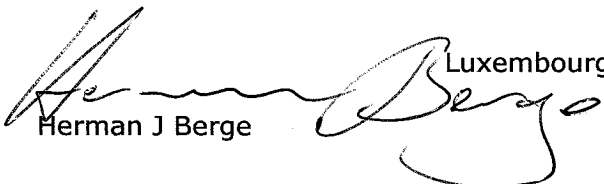
For øvrig, i denne sammenheng hvor jeg søker å dokumentere Lies og Bernhardts kjennskap til hvilke rettstap de bevisst påfører meg ved sine handlinger, viser jeg til Riis' anke av 5. november 2004, samt sakens dokumenter for øvrig. Min tid ikke strekker til mht å etterforske og bygge opp en ferdig tiltale mot de skyldige, dette da det clandestine nettverket jeg omtaler gjør sitt ytterste i å okkupere min tid på stadig nye rettsovergrep fra Norske myndigheter/domstoler. Det får derfor bli opp til korrekt påtalemyndighet å innhente fullstendig dokumentasjon i så måte.

De anmeldtes handlinger og handlingsunnlatelser skal ses i sammenheng med de andre dommerhandlingene i herværende sakskompleks, som også er anmeldt til påtalemyndigheten. Ser man disse handlinger under samme lys, og det skal man, står vi overfor et av de aller groveste langsiktige rettsovergrep i nyere norsk retts historie rettet mot et enkeltmenneske – og dennes familie – som i 10 år har stått på barrikadene for borgere som har opplevd statens rettsovergrep og som har blitt fratatt alt i sin kamp. En slik kamp er ikke gratis, verken psykisk eller økonomisk. At jeg i tillegg skal bli angrepet av det samfunnsskadelige og høyst uønskede system som har påført borgerne disse lidelser, viser vel med den beste presisjon hvor man finner – hva Andreas Skartveit for nær 10 år siden omtalte som "råten i det norske rettsvesen."

Jeg og min familie er under kontinuerlig rettsvold, og opplever volden som en stadig sjikane, mishandling og tortur fra de involverte dommere og ministre. Handlingene som er nevnt i dette dokument, bekrefter overtredelse av en rekke straffebud, deriblant strl kap. 11, bl.a. §110 og 117 a; §132 a; §270; §276 c; §162 c jf §60 a.

De ansvarlige myndigheter har i lang tid vært kjent med torturen som følger av denne storstilte planlagte kampanjen hvor domstolene og TV2 (Arbeiderpartiets og grupperingen rundt avdøde Jens Christian Hauges/Sir Charles Hambros nettverk dvs; Okkupasjonsberedskaps propagandakanal) er involvert i arbeidet, men unnlater bevisst å handle, hvilket gjør overgrepene enn mer alvorlige, jf strl §232.

Jeg begjærer de anmeldte tiltalt og straffet for de nevnte handlinger. Jeg anmoder også om at det blir reist avskjedingssak mot de anmeldte, hvor jeg ber om at mine erstatningskrav blir tatt med under avskjedssaken.

Luxembourg 15. januar 2008
Herman J Berge

- Bugge, Arentz-Hansen & Rasmussen er et ledende norsk advokatfirma med 95 medarbeidere hvorav 55 er advokater. Firmaet driver en all-sidig og internasjonalt rettet foretningssjurdisk praksis innenfor kontrakts- og selskapsrett, skatterett, finansiering, børs- og verdipapirrett, forskningsrett, immateriell, informasjonsteknologi og telekommunikasjon, sjørett, petroleumrett, erntrepsierrett, konkurser og insolvensbehandling, prosedyre- og E-U-rett.
- Firmaets klienter er hovedsakelig bedrifter innen virksomhetsområdene bank, finans, handel, industri, olje og shipping, samt offentlig sektor. Vi har et uformelt miljø og legger vekt på samarbeid og effektivitet for å sikre høy daglig standard og servicegrad. Vi har kontorer i Oslo og London.
- Vi arrangerer seminarer hvert semester i samarbeid med Juristforeningens fagsyre, blant annet i selskapsrett, skatterett og garantirett.
 - Vi manuduserer deltakere i Fagsyrets prosedyrekonkurranse.
 - Vi tar hvert semester imot nye studenter på ekskursjon i forbindelse med Fadderuken.
 - Vi har praktikantstillinger for studenter årlig om sommeren og før jul. Søknader bør innsendes senest 15. januar (sommerjobb) og 15. august (julejobb), og blir vurdert etter hvert som de mottas.
 - Vi deltar i verdensmesterskapet i Lovsamlingskast.
- Stranden 1, Postboks 1524 Vikka, 0117 Oslo.
Telefon 22 83 02 70. Telefaks 22 83 07 95

Redaktører

Christian Wadahl Uhlen
Herman Berge
Karinne Heimdal

Seniormedarbeidere

Mona Eid
Eivind Amrzen

Medarbeidere

Hanne Retran Øksnes
Jon Whist
Andreas Rosvret
Karen E. Haug
Bjørng Sandkjær
Henrik Bondy
Kirsti S. Torjesen
Josef Climacus
Eivind Amrzen

Foto

Sissel Susaeg (red)
Kristian Boye Danielsen

Kaffeboker og gledespike
Sissel Susaeg

Illustrasjoner

Izabella Szpinda

Take til:

Forside
Eyvinn Anonym

Hege Farnes Hansen
Walter Martin Tveiter

Kontor i professorboligen
Kontorid: Hverdager kl. 12.00 - 13.00
Postadresse: Karl Johansgt. 47, 0162 OSLO
Telefon: 22 85 98 25 Fax: 22 85 98 20
Internett: <http://www.uio.no/~studjur/html>
Abonnement: 200,- pr. år/100,- pr. år for studenter
Forfattere: Jan V. Segnli og Odd K. Ofstad
Telefon: 228598 20
Sats: Adobe PageMaker, Macintosh
Trykk: Børg Paper AS
Oppslag: 6,500
Ugitt med støtte fra Den norske advokatforening, Norges
juristforbund og Studensamskipnadens kulturstyre
19©97 StudJur

Innhold

Fornæretset.....	5
Formannens og Dekani ord.....	7
Kamerat Valla.....	9
Bokomtale.....	11
Forelesningsammeldelse.....	13
Conversation intime.....	15
Fri retts hjelp.....	23
Tolinstansreformen.....	24
Makt og forakt.....	27
Supertankeren.....	33
Mønsterbesvarelse.....	39
Pamphletten.....	45
Mord med hammer i hånden.....	47
Fersk Dr. Jurs.....	53
Presentasjon av nye redaktører.....	57
Våpen mot sult.....	58
Sett & Hørt.....	60
6 på trappen.....	61
JSS – penger på bok.....	62
Justival-bilag.....	65
Presentasjon av Justivalstyret.....	75
Et sommerkåseri.....	77
Frokostkjelleren Holstspurs.....	79
Ante Penta.....	82
Leserbreve.....	84
Cult.Jur.....	85
6 i Kjelleren.....	87
Havnepolitiet.....	88
Leserbreve.....	90
Hum. Ak. 98.....	92
Den tørre jus.....	93
Nytt fra foreningen.....	94
Herreavdelingen.....	95
Vi noterer.....	98

LUND, GUNDERSEN & CO.

ADVOKATFIRMA

DA M.N.A.

Firmaet består av 10 advokater, hvorav 5 partnere, 1 fast advokat og 4 fullmektiger. Vi tilbyr juridisk bistand primært på det retningjuridiske området med vekt på kompetanse, kvalitet, personlig service og kontakt. Hovedområdene er bistand til næringslivet og det offentlige, nasjonalt og internasjonalt, foruten styreverv, prosedyre og voldgiftsoppgjør.

Partnere:

Ole Lund lic.jur.
Jon R. Gundersen
Gunnar Meyer
Sven Erikrud
Peter L. Bernhardt

Fast advokat:

Liv Aandli

Fullmektiger:

Tommod Tingstad
Jørn Ivar Sandnes
Margrethe Buskend
Erlend W. Holstrøm

Fr. Nansens plass 4, Postboks 1969 Vika, 0125 Oslo

Telefon: 22 42 00 22

Advokatfirmaet Steenstrup ANS ble etablert for 8 år siden, og har i dag 28 medarbeidere, hvorav 18 advokater. Vår strategi er å styrke og utvide firmaet betydelig i tiden fremover. Vårt mål er å være en av landets ledende kunnskapsbedrifter innen juridisk rådgivning. Vi ønsker å være en aktiv samarbeidspartner og rådgiver for et næringsliv som stadig oftere blir stilt overfor krav av rettslig karakter; enten det er på grunn av omstrukturering, kompliserte forhandlinger og avtaler, eller nye lover og forskrifter.

Vi søker etter

Advokater / advokatfullmektiger

som vil være med på denne spennende utvikling av vårt firma. Det viktigste er at du har evne til å se praktiske løsninger på vanskelige juridiske spørsmål. Serviceinnstillingen er også avgjørende; det er helt vesentlig at bedriftene kan få raske svar og hurtig oppfølging. Evne og vilje til å arbeide i team er en forutsetning og det legges vekt på at søkerne har gode eksamenresultater.

Nærmere informasjon kan fåes ved henvendelse til advokat Tor Kjelland eller Ove-Martin Granlund.

**Advokatfirmaet
Steenstrup
ANS M.N.A.**

Postadresse:
Postboks 1829 Vika
0123 Oslo

Besøksadresse:
Fr. Nansens plass 4
0160 Oslo

Telefon:
+47 22 42 33 36
Telefax:
+47 22 42 34 94

E-mail:
steenst@online.no
Internett:
http://

www.steenstrup.no

Interlex Medlem

Svekkelse av fri rettshjelp

FAFO ved forsker Heidi Gautun har på oppdrag fra Den Norske Advokatforening undersøkt ordningen med fri rettshjelp, og dens utvikling i de 16 årene som er gått siden den ble innført.

av Mona Eid

Hovedhensikten med opprettelsen av ordningen i 1981 var å hindre at personer lidd rettskap på grunn av manglende økonomisk evne. FAFO-rapporten konkluderer med at ordningen siden 1981 gradvis har blitt dårligere. I 1981 kvalifiserte 27-28 prosent av husholdningene for rettshjelp. Etter beregninger utført av Statistisk Sentralbyrå dekkes nå 20 prosent av husholdningene.

I dag er det først og fremst aleneboende og enslige forsørgere som faller inn under inntektsgrensene, mens par og barnefamilier stort sett faller utenfor.

Prioriterte og uprioriterte områder

Nå er saksområdene også delt inn i prioriterte og uprioriterte, og de prioriterte er positivt nevnt i loven. Som regel skal ikke fri rettshjelp yes i andre saker enn de prioriterte. Viktige saksområder som er unntatt fra ordningen er blant annet saker mot helsevesen og sosialtjenesten, samt saker innsatte ønsker å reise mot fengselsvesenet.

En undersøkelse gjort blant aktive medlemmer av Advokatforeningen i oktober 1996, viser at et flertall av dem er kritiske til ordningen slik den er i dag. Den alminnelige oppfatning er at ordningen er for snever og at inntektsgrensene er feil plassert. Mange påpeker også at regelverket er blitt mer komplisert og uoversiktlig. For eksempel utgjør forskriftene en bok på 182 sider.

Et representativt utvalg på 1000 spurte nordmenn i 1996 viser at ca. 80 % av befolkningen har hørt om ordningen med fri rettshjelp, men det er bare ett fjerdedel som kan gjøre rede for den.

De nordiske landene

I rapporten gis det også en sammenlignende beskrivelse av den offentlige rettshjelp i de nordiske land. Sammenligningen viser at Norge har et klart dårligere offentlig rettshjelpbud enn Finland, Sverige og Danmark. I alle våre tre naboland gis

der rettshjelp til en større del av befolkningen og på vesentlig flere saksområder enn i Norge.

Forslag til endringer

Den Norske Advokatforening mener ut fra dette at manglene i ordningen er så store at den ikke kan sies å ivareta hensynet til rettsikkerheten og likhet for loven på en måte som kreves i et rettsamfunn.

Inntektsgrense på 240 000 kr.

Advokatforeningens Hovedstyre foreslår at personer med årsmtekter inntil 240 000 kr må få hjelp, i motsetning til den nåværende grense som ligger omkring 150 000 kr. Det bør også i større utstrekning kunne innvilges fri sakførsel uavhengig av de fastsatte inntektsgrensene. I saker hvor den ene part har fri sakførsel bør også den andre part innvilges hjelp hvis økonomien ikke er så god at det er unødvendig, for eksempel i barnefordelingsaker.

FAFOs rapport viser til flere undersøkelsers som bekrefter et stort behov for rettshjelp. Advokatforeningen understreker dessuten betydningen av at hjelpen yes av privatpraktiserende uavhengige advokater.

Endring av loven

Loven må endres slik at den kan tilby rettshjelp i et bredt spekter av saker, bl. a. i saker som gjelder sosiale tjenester, helsejenester, gjeldsforfølgning, fullbyrting og søsning av straff, skattesaker, barnevernsaker (også utenom behandling i fylkesnemnd), oppløsning av samarbeidsforhold, arvesaker og forbrukersaker. Hovedstyret ønsker dessuten et enklere regelverk, da mye tid går bort bare til å sette seg inn i det.

BILAG**2.**

Lukk dette vinduet for å komme tilbake til Rettsnorge sin førsteside.

LUND, GUNDERSEN & CO.

Stud. Jur.
Karl Johans gt. 47

0162 OSLO

LUND, GUNDERSEN & CO.
 Advokatfirma
 Kongsveien 10
 0162 OSLO
 Tlf: 22 00 00 00
 Faks: 22 00 00 00
 E-post: lund@lundgundersen.no
 www.lundgundersen.no

Deres ref.:

 Vår ref.: OL/ES
 Advokatfirma
 Ole Lund

Oslo, 7. juli 1997

cc: Juristforeningen, Karl Johans gt. 47, 0162 Oslo

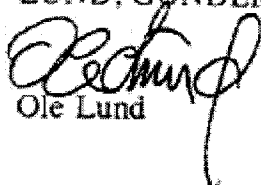
Jeg viser til det sist utkomne numme av Stud. Jur., nr. 4/1997. Nummeret inneholder to artikler, "Makt og forakt - hånd i hånd" og "Skal vi stjele en supertanker?" hvor undertegnede får tildels bred omtale.

Jeg skal unnlate å karakterisere artiklene nærmere, men jeg finner det utrolig at Stud. Jur. har latt artiklene trykke.

Trøsten får være at det utvilsomt vil være artikkelforfatteren som både på kort og lang sikt vil være den skadelidende.

Jeg må imidlertid be om at dere med umiddelbar virkning stryker vårt firma som støtteannonsør i Stud. Jur. Da Juristforeningen vel er utgiver av Stud. Jur. vil det være bortkastet å anmode om bidrag til forskjellige arrangementer i tiden fremover.

 Med vennlig hilsen
 LUND, GUNDERSEN & CO.

 Ole Lund

ADVOKATFIRMA ENGELSCHJØN

MNA • MEMBER OF THE NORWEGIAN BAR ASSOCIATION

POST: PB. 253, N-2070 RÅHOLT,
NORWAY
ADR.: LEIKELUND, EIDSVOLL

TEL.: (ALFANO) .. +47 88 00 16 17
TELEFAX: +47 83 85 16 08
MOBIL: +47 94 34 44 08
E-MAIL: ius@sol.no

TOR E SVERDRUP ENGELSCHJØN
HØYESTERETTSADVOKAT / SUPREME COURT ADVOCATE
MASTER OF LAW (MCL)

KONTORFELLESKAP / ASSOCIATED WITH:
SEIM-HAUGEN, STEENSTRUP & CO. ADVOKATFIRMA DA. (OSLO)
ERIC-JEAN THOMAS, AVOCAT A LA COUR (PARIS)

ANSVARLIG / IN CHARGE: T.S. ENGELSCHJØN

SEKRETÆR / SECRETARY: ANNE-KARIN LANGHELLE

Herman Berge
Hovinveien 52 B

0576 OSLO

URL: <http://www.sol.no/~ius>

ORGANISASJONSNR. / ENTERPRISE NO. 974 388 823

ANTALL SIDER / NO. OF PAGES:

DERES REF.:
YOUR

VÅR REF.: TSE/aki
OUR

EIDSVOLL: 1. oktober 1997

INJURIERENDE ARTIKKEL I STUD JUR

Efterat jeg via pressen (Dagens Næringsliv, Kapital) kan konstatere at du ikke blir tatt seriøst overhodet og dessuten at Juristforeningen, Stud Jur og redaksjonen på det sterkeste beklager innleggene, så gidder jeg ikke å gjøre noe mere med saken. Jeg forstår det også er de øvrige injuriertes reaksjon.

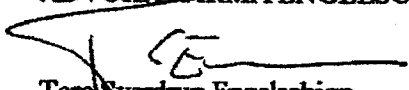
Medvirkende til mitt standpunkt er selvfølgelig også at din artikkel og din efterfølgende unnlattelse av å beklage dine utskeielser, har ført til at du er blitt svartsladdet i landets juridiske miljø.

Gjenpart av dette brev går til Stud Jur's redaksjon til underretning.

HELE

Vennlig hilsen
ADVOKATFIRMA ENGELSCHJØN

8 OKT 1997

Tore Sverdrup Engelschjøn
høyesterettsadvokat

SAMARBEIDENDE FIRMA / ASSOCIATED LAW OFFICES:

HEMSEDAL: BANKBYGGET, N-3560 HEMSEDAL, NORWAY, TEL. +47 32 06 07 80, FAX +47 32 06 07 80
OSLO: FRIDTJOF NANSENS Plass 5, P.B. 1348 VIKA, N-0113 OSLO, NORWAY, TEL. +47 22 33 01 30, FAX +47 22 33 01 39
UNITED KINGDOM: ELLIOT & COMPANY, 8, BREAM'S BUILDINGS, LONDON EC4A, 1EA, TEL. +44-171-242-1563, FAX +44-171-831-1856
FRANCE: THOMAS, HERBEG & ASSOCIÉS, 3, SQUARE PETRARQUE, F-75116 PARIS, TEL. +33 1 47 85 44 00, FAX +33 1 47 04 51 31

OTHER ASSOCIATED LAW OFFICES IN EUROPE, USA AND LATIN AMERICA

MEMBER OF EURO-AMERICAN LAWYERS GROUP

Stud.Jur. beklager

I Stud. Jur. nr. 4/97 ble det trykket to artikler under tittelen «Skal vi stjele en supertanker?», og «Makt og forakt, hånd i hånd». Begge artiklene var skrevet av Herman Berge, daværende redaktør i Stud.Jur.

Artiklene inneholder til dels meget sterke påstander om flere navngitte personer. De er i tillegg skrevet i en form, og med en stil, som er så frekk og fornærmende at ingen burde tåle det. På toppen av det hele inneholder artiklene faktiske og juridiske feil.

Det er ikke vår mening å ta stilling til Riis-sakens realiteter. Vi beklager artiklenes form og stil. Hadde de øvrige redaktørene blitt gjort oppmerksom på, oppdaget eller forstått artiklenes form og stil, ville de aldri blitt trykket i denne form.

Vi ville gjerne tatt for oss hver av fornærmelsene for seg og tilbakevist dem. Artiklene inneholder imidlertid så mange fornærmelser at dette ville sprengte alle fornuftige rammer for denne beklagelsen.

Artiklene omhandler en gammel arvetvist som familien Riis har holdt gående i mange år. De fleste av disse påstandene er ikke nye og Herman Berge har bygget sine artikler utelukkende på et samarbeid med familien Riis. Einar Riis er den eneste som Berge lot uttale seg før han skrev artiklene.

Forholdene har vært gjenstand for domstolsbehandling flere ganger uten at Riis har fått støtte for sine påståtte krav.

Vi har lest de aktuelle dommene og forholder oss til disse, slik alle andre burde gjøre. Alt annet blir spekulasjoner som må stå for Einar Riis og Herman Berges egen regning.

Allikevel har vi lyst til å trekke frem to personer som vi mener har fått gjennomgå urimelig mye. Den første er HR-advokat Tore S. Engelschiøn som var Riis-familiens advokat gjennom store deler av saken. Påstandene som kommer frem om ham i artiklene kan ikke tas til inntekt for noe annet enn nettopp de overnevntes spekulasjoner.

Den andre er HR-advokat Ole Lund som var Adm.dir i Olsen & Ugelstad på den aktuelle tiden. Han blir også beskyldt for å være en av drivkreftene bak «komplottet». Påstandene om Lund må også stå for Riis og Berges egen regning.

Vi beklager på det sterkeste den behandlingen alle de involverte parter har måttet tåle fra oss.

Beklager.

For Stud.Jur.:

Christian W. Uhlen
Katrine Heimdal
(Tidligere redaktører)

Christopher Viland
Izabella Szpinda
Sissel S. Susæg
(Nåværende redaktører)

For Juristforeningen:

Lars Berge Andersen
(Formann)

Nr. 6/97 - 62. årgang

STUD. JUR.

Redaktører

Christopher Viland
Izabella Szpinda
Sissel Schei Susæg

Seniormedarbeidere

Alf Petter Høgberg
Erik Snekvik
Henrik Bondy
Jon Whist
Ketil Magnus Berg
Kirsti Torjesen
Kristin Gregusson
Nina Harboe Jensen
Oddbjørn Slinning
Per Christian Bærøe
Tor Even Gjendem

Medarbeidere:

Alf Øystein Skudal
Anne-Marte Vaagan
Aslaug Skrede
Bjørn Kenneth Dale
Dag Harlem Stenersen
Elin Solli
Irina Telnes
Jan Henrik Nielsen
Jardar Bakke
Kim Anders Stabell
Mari Engebretsen
Morten Harper

Foto

Pål Knutsen
Stine Glosli

Gledespike

Christian W. Uhlen

Teknisk konsulent

Walter Martin Tveter

Forside

Rune Nødtvedt
Eyvin Anonym

Kontor i Professorboligen
Kontortid: tirsdag - torsdag kl. 12.00 - 13.00
Postadresse: Karl Johansgate 47, 0162 Oslo
Telefon: 22 85 98 25 Fax: 22 85 98 02
Internett: <http://www.jus.uio.no/juristf>
E-mail: studjur@hotmail.com
Førr.førere: Jan V. Songli og Odd K. Oftedal
Telefon / Telefax: 22 85 98 20
Sats: Adobe Pagemaker, Macintosh
Trykk: Borg Papir
Opplag: 6500
Utgitt med støtte fra Den Norske Advokatforening,
Norges Juristforbund og Studentsamskipnadens
kulturstyre.
Redaksjonen avsluttet 10/11-97
Deadline 7/97: 21/11-97
Bidrag leveres redaksjonen på diskett eller via E-mail.
19©97 Stud.Jur.

Innhold

Forværelset	5
Formannens / Dekani ord	7
Innl. til Conv. Intime	9
Conversation Intime	13
6 på Trappen	23
Gasskraftverk	25
Løvavdelingen	31
Førstekonsulenten	33
Mønsterbesvarelse	37
Under Lupen	42
Virkelighetsjern juss	47
Stud.Jur. hjelper deg	51
En dag med Juss.Buss	55
Hum Ak's prosjektvalg	59
Dødsstraffrettssaken	61
To mistenkelige personer	63
Padlemesterskap	65
Hoppajazz	67
Nye tillitsvalgte	70
Kåseri	71
Ølmøte	73
Nytt fra foreningene	77
Studentenes alkoholvaner	78
Frokostkjelleren	79
Staldthinget	81
6 i Kjelleren	83
Cult.Jur.	84
Lesernes egne	85
Sett & Hørt	87
Nytt fra Juristforeningen	89
Vi noterer	90

To mistenkelige personer

“To mistenkelige personer”-dommen, Rt. 1952 s. 1217, er en av dette århundrets mest omdiskuterte dommer. Allerede før domsavsigelsen, var spørsmålene

gjenstand for debatt. Nesten 50 år senere er denne dommen fortsatt gjenstand for oppmerksomhet. I den siste tid har spørsmålene blitt reist av Norsk Redaktørforening som ikke fikk vise filmen under sitt høstmøte. Stud.Jur. vil prøve å belyse dommen for å prøve å vise hva debatten dreier seg om.

av Jan Henrik Opsal Nielsen

Bakgrunn

Filmen “To mistenkelige personer” av Tancred Ipsen bygger på Gunnar Larsens dokumentarroman fra 1933 med samme navn. Boken baserer seg på de såkalte “Lansmannsdrapene”.

Filmens hovedperson “Gustav” og en medsammenhvoren drepte i 1926 to lensmenn på Hønefoss. Drapene ble etterfulgt av en nesten to måneders lang jakt på de to, en jakt som strakte seg helt inn i Sverige og omfattet politi og militære styrker. “Gustav” ble pågrepet, hans medsammenhvoren skjøt seg. Jakten ble fulgt etter dattidens målestokk med en enorm medieklanking. “Gustav” ble dømt for overlagt drap og 29 tyveter i 1927. (Rt. 1927 s. 1901). Etter soring gjennomgikk “Gustav” en fullstendig rehabilitering og etablerte seg i en liten by utenfor Oslo, sammen med kone og to barn.

Innspeilingen av filmen startet i 1949, og “Gustav” ble gjennom en avisnotis gjort oppmerksom på dette. Han ble da redd for at den økte oppmerksomhet omkring hans fortid vill føre til at tilværelsen ville bli dramatisk forverret. Klagen han sendte til Justisdepartementet førte ikke frem, så han gikk til søk for å få filmen slettet. Oslo Byrett ga en kjennelse som midlertidig forbød visning. Høyesterett påla 13. desember 1952 Norsk Film forbud mot å vise filmen.

Dommens betydning.

Dommen har hovedsakelig betydning på to rettsområder. Det ene er dens betydning for

personvernet og det andre er dens betydning for rettskildelæren. Av de to er det personvernet som er det sentrale og mest kjente. Dommen førte til et inngrep i den “kunstneriske frihet”, et område der det først og fremst er ikke-jurister som råder.

Rettsgrunnlaget.

Da det var ingen lovbestemmelse, sedvane eller rettspraksis som man kunne bygge argumentasjonen på, så konstaterte førstretterendaten at “jeg finner at det i norsk rett finnes et alminnelig rettsvern for personligheten”. Enkelte andre lovbestemmelser f.eks. strl. §§ 246, 247 og 390 var å regne som utslag av dette. Men det var ingen bestemmelse som var dekkende for denne problemstillingen, så man måtte for å undersøke hvorvidt inngrepet var rettsstridig falle tilbake på en interesseavveining.

Hensynene som ble satt mot hverandre var personvernet mot den kunstneriske frihet, det vil si retten til å få sitt privatliv beskyttet mot kunstnerisk beskrivelse.

Høyesteretts hovedargument mot visning var de følger det ville få for “Gustavs” liv. Han måtte regne med å bli kjent i større kretser enn før, pressedekkningen ville øke, hos dem som allerede visste om hendelsene så ville de på ny huske dem. Også “Gustavs” psykiske helsetilstand ble vurdert. Visningen ville føre til en økt belastning på denne.

Høyesteretts argumenter for visning baserte seg på kunstens behov for å hente sine motiver fra virkeligheten, også den økonomiske

LUND, GUNDERSEN & CO.

ADVOKATFIRMA

DA M. N. A.

Partnere:

Ole Lund lic.jur.
Jon R. Gundersen
Gunnar Meyer
Sven Erikserud
Peter L. Bernhardt

Fast advokat:

Liv Aandal

Fullmektiger:

Tomod Tingstad
Jørn Ivar Sandnes
Margrethe Buskerud
Erlend W. Holstrøm

Fr. Nansens plass 4, Postboks 1969 Vikta, 0125 Oslo
Telefon: 22 42 00 22

ADVOKATFIRMAET STEENSTRUP

Advokatfirmaet Steenstrup ANS ble etablert for 8 år siden, og har i dag 31 medarbeidere, hvorav 21 advokater. Vår strategi er å styrke og utvide firmaet betydelig i tiden fremover. Vårt mål er å være en av landets ledende kunnskapsbedrifter innen juridisk rådgivning. Vi ønsker å være en aktiv samarbeidspartner og rådgiver for et næringsliv som stadig oftere blir stilt overfor krav av rettslig karakter; enten det er på grunn av omstrukturering, kompliserte forhandlinger og avtaler, eller nye lover og forskrifter.

Vi søker 2 - 3

Advokater/advokattullmektiger

som vil være med på denne spennende utvikling av vårt firma. Det viktigste er at du har evne til å se praktiske løsninger på vanskelige juridiske spørsmål. Serviceinnstillingen er også avgjørende; det er helt vesentlig at bedriftene kan få raske svar og hurtig oppfølging. Evne og vilje til å arbeide i team er en forutsetning og det legges vekt på at søkerne har gode eksamenresultater.

Nærmere informasjon kan fåes ved henvendelse til advokat Tor Krieland eller Ove-Martin Granlund.

Advokatfirmaet Steenstrup ANS M.N.A.

Postadresse:
Postboks 1829 Vikta
0123 Oslo

Besøksadresse:
Fr. Nansens plass 4
0160 Oslo

Telefon:

+47 22 42 38 38

Telefax:

+47 22 42 34 94

E-mail:

lawyers@steenstrup.no

Internett:

http://

www.steenstrup.no

Interlex Member

STUD. JUR. HJELPER DEG

Nr. 5: Mack juleøl, kl. D

Mack'en smakte tamt og dødt, antagelig som Tana-elva. Konsistensen minnet mest om H-melk. Samtidig var det noe parfymert smak av Tromsø-brygget. Sorry, Mack, dette falt ikke i smak. Ølet anbefales kun som brekkmiddel.

Terningkast: 1. Kommentar: Dette var i overenstemmelse med panelets vurdering.

Nr. 6: Frydenlund kl. F

Til å være et produkt fra polets lister var dette en skuffelse, men etter adskillige klasse D-øl, førte Frydenlunden juryen rakt til paradiset. Dette smakte godt, men luktet parfyme. Men hvem setter vel ikke pris på duften av god parfyme? «Det er mye godt som kommer ned på en flaske» ble juryen enig om i en fellesuttalelse.

Terningkast: På teppet: 4. På kjøkkenet 5.

Nr. 7: Hansa juleøl, kl. D

Hansa var overraskende lys i fargen, og høstet kommentarer som «viskelær», «vanlig pils» og «rennesteinspils». Dette er bortkastede penger. På dette stadiet var panelet noe usikker på hva den drakk, ventepilsene hadde for alvor gjort sitt. (Ventepilsene var etter hvert blitt mange, red.anm.)

Terningkast: 2.

Nr. 8: Grans juleøl, kl. D

«Det er hva jeg kaller en smak avsaltvann!» mente ett panelmedlem. Ifølge et a av juryen var dette som å ha ecstasy på tungen, så det kan kanskje anbefales...

Terningkast: 7. Dette var vi så uenig i at vi tok oss en tur på by'n i stedet.

Konklusjon

Til tross for motarbeidelse fra terningen, mente en enstemmig forsamling at CB kl. F, var testens beste øl. Men det må understrekes at mange sterke kandidater ikke var representert, og at det ikke er helt rettferdig å holde klasse F opp mot klasse D.

Neste gang tar vi en rødvinstest.

Extraurimulært

Presiseringer

Ad. hendelsene rundt de to ekstraordinære generalforsamlinger høsten 1997:

Jeg ser i ettertid at mange av de karakteristikkene som fremkom i mine løpesedler var for krasse. Dette beklager jeg på det dypeste. Den personfokusering som fant sted mot Lars Berge Andersen, burde heller ikke funnet sted.

Alf Petter Høgberg

BILAG

7.

AABØ-EVENSEN & CO
ADVOKATFIRMA

BESØKSADRESSE:
FR. NANSENSPLASS 2
N-0160 OSLO

POSTADRESSE:
BOKS 1789 VIKÅ
N-0122 OSLO

MOTTATT

03 JAN. 2008

Ansvarlig Advokat
Ole Kristian Aabø-Evensen

OMKOSTNINGSOPPGAVE

TIL

OSLO TINGRETT

Sak nr: 07-070348TVI-OTIR/05

Saksøker 1: Amelia Riis
Bloc C; Château d'Azur,
44 blvd. D'Italie
Monaco

Saksøker 2: Kenneth Riis
Via Ponte Pietra 9,
37121 Verona, Italia

Saksøker 3: Benedicte Riis Duryea
11 Whiting Court,
Moraga, 94556 CA, USA

Prosessfullmektig for 1 - 3: Advokat Ole K. Aabø-Evensen
Boks 1789 Vikå
N-0122 OSLO

Saksøkt: Herman J. Berge
Dr.Holms vei 17 D
0787 Oslo

Saken gjelder: Krav om erstatning, krav om tilbakeføring av midler – samt krav om fastsettelsesdom for at testamenter og diverse erklæringer er ugyldig

Under henvisning til tvistemålsloven § 176, 1. og 2. ledd, § 179, 2. ledd og påstandens pkt. 10, fremlegges omkostningsoppgave som følger:

Salær	NOK 352 500
Merverdiavgift	NOK 88 125
<u>Utlegg – omkostnings krav fra vitner - reiseutlegg</u>	<u>NOK 4 000</u>

Til sammen **NOK 444 625**

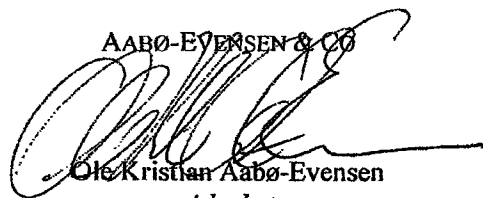
Beløpet er/vil bli fakturert Saksøkte i saken. I forhold til klient tas forbehold om fakturering også av omkostninger i saken som ikke fremkommer i denne omkostningsoppgave.

Salærkravet er basert på medgått tid og gjelder arbeid med stevning, prosesskrifter og forberedelse til hovedforhandling, herunder utarbeidelse av disposisjoner, juridisk utdrag mv.

Saken har vært omfattende og fordret en rekke undersøkelser av faktisk og juridisk art både i Norge og i utlandet. Dette gjelder blant annet en rekke møter med parter og vitner samt undersøkelser knyttet til kartlegging av størrelsen på kravet mot Saksøkte herunder hvilke dokumentasjon Saksøkte har basert sin potensielle anførsler på.

I tillegg kommer at Saksøkte gjennom en rekke telefakser relativt kort tid forut for hovedforhandlingen har fremsatt en mengde anførsler som det har vært nødvendig å undersøke nærmere og, i noen tilfeller, forberede forsvar mot. Arbeidet knyttet til slike anførsler har vært relativt omfattende. Dette spesielt fordi en rekke av disse anførslene har vært til dels meget uklare utover det faktum at motparten synes å ville anføre at han skal ha blitt utsatt for en eller annen form for konspirasjon fra domstolenes og saksøkernes side.

Oslo den 12. desember 2007

AABØ-EVENSEN & CO

Ole Kristian Aabø-Evensen
Advokat

JUSS

Amelia Riis' prosessfullmektig strupes med rettergangsbøter:

Djevelens advokat

Herman Berges kamp for Amelia Riis har skaffet ham mektige uvenner i juslauget. Nå renner rettergangsbøtene inn.

Advokatfullmektig Herman Berge fremmet nylig en habilitetsinnsigelse mot Oslo Skifterett i Amelia Riis-saken. Borgarting Lagmannsrett svarte med rettergangsbøter.

At en unik dom fra Oslo Tingrett stadfester at tidligere justitiarius Nils B. Hohle handlet rettsstridig da han tilbød regjeringsadvokaten å "punkttere" Riis' sak mot Oslo Skifterett, og at denne dommen deretter førte til at staten, på vegne av Oslo Skifterett, i fjor inngikk et rekordforlik med Amelia og Einar Riis på 55 millioner kroner, rokker ikke førstelagmann Nils Erik Lie. Han presiserer at boten skyldes Berges utilbørlige beskrivelse av tidligere justitiarius Anne Cathrine Frøstrups håndtering av dødsboet.

– Berge har fått en rettergangsbøte for beskrivelsen av en dommer. Denne er såpass graverende, og de argumentene som er fremført, kunne vært gjort uten slike uttrykk, sier Lie.

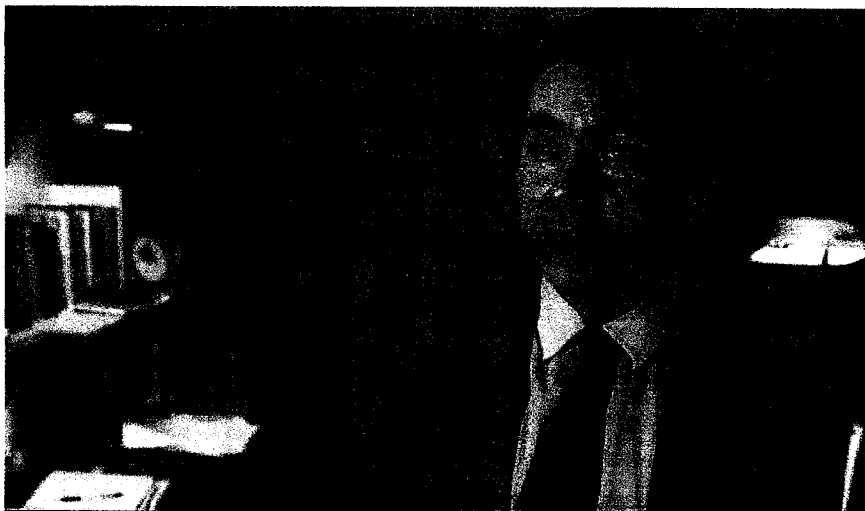
I dommen skriver Lie om "slike uttrykk": "Særlig alvorlig er det å bli beskyldt for partiskhet og forskjellsbehandling og for 'en kronisk gjennomtrengende uvilje til å løse saken på en rettfærdig måte'. En nyutdannet jurist burde vite bedre enn å uttrykke seg slik".

– 30 års mishandling

Advokatfullmektig Herman Berge har arbeidet utrettelig med den betente Amelia Riis-saken fra studentdagene i 1997. Det skaffet ham tidlig mange uvenner (se egen boks). Og med en formuleringsevne som ligger nærmere pressens enn juslaugets, har listen senere fortsatt å vokse.

Berge er blitt jussens provokatør og urokråke – kort sagt en djevelens advokat. Han kan likevel ikke fatte at hans samfunnskritiske, juridiske virke skulle kunne avskjære ham fra en arena å kjempe på.

– I så fall kan man undre seg over hva

PROVOKATØR: – Det at jeg representerer Amelia og Einar Riis er nok provoserende i seg selv for svært mange, sier advokatfullmektig Herman Berge.

slags arena man kjemper på, sier Berge, som er svært frustrert over boten fra Borgarting Lagmannsrett.

– Hvis ikke Skifterettens 30 år lange mishandling – deriblant personhets – av ekteparet Riis tilsier inhabilitet, så skulle jeg like å vite hva som er ment med prosesslovens habilitetsregler.

Berge har på bakgrunn av klientenes bunnløse mistillit til Oslo Skifterett bedt Borgarting Lagmannsrett om at utlodningen av restene etter Amelia Riis' mor, Dagny Olsens dødsbo eventuelt gjøres annet steds fra. For måten han formulerte innsigelsen på, er han altså bøtelagt med 3.000 kroner.

– Med denne rettergangsboten fratar dommeren meg muligheten til å forsvare mine klienter, sier Berge. – En rettergangsbot er ment for personer som ønsker å ødelegge for motparten og som har til hensikt å forpurre en rettferdig rettergang. Det har jeg aldri gjort. Mine intensjoner er det stikk motsatte. Jeg forsvarer min part, og alt jeg ber om, er å få behandlet en rettsvist i rettferdige omgivelser.

– Viss toleranseterskel

Førstelagmann Nils Erik Lie ved Borgarting Lagmannsrett medgir overfor Kapital at det svært sjelden gis rettergangsbøter.

– Vi må jo ha en viss toleranseterskel, så det skal mye til å få en rettergangsbot, sier Lie. – Og ingen advokat har noen gang grunn til å føle seg motarbeidet så lenge denne opererer innenfor gjeldende prosesslovgivning og advokatetikk, legger han til, uten å utdype hva han mener med "gjeldende prosesslovgivning".

Når det gjelder Berges rettergangsbot, så har Lie tildelt ham denne grunnet en graverende beskrivelse av en justitiarius.

– Det er den utilbørlige beskrivelsen av justitiarius Anne Cathrine Frøstrup det reageres på, og retten har nok et høyere beskyttelsesnivå når det gjelder dommere enn andre parter.

– *Hva om beskrivelsene for eksempel kunne dokumenteres gjennom opptak?*

– Jeg kjenner ikke bakgrunnen for beskrivelsene av Frøstrup, og har derfor ingen ting å tilføye. Og har man tatt opptak, så kan jo det foranledige ytterligere reaksjoner, sier Lie.

– *Hvis Oslo Skifterett ikke er inhabile i forhold til Riis, når er da Oslo Skifterett inhabile?*

– Det kan du ikke forvente å få noe svar på. Og i denne saken skal bare skifteretten fatte en avgjørelse om enkel utbetaling.

Lie understreker at en rettergangsbot generelt ikke vil påvirke utfallet av en sak.

– Man kan jo likevel vinne en sak selv

RIIS-SAKEN

I 1970 tok Oslo Skifterett Dagny Olsens dødsbo – primært en halvdel av rederiet Olsen & Ugelstad – under behandling.

Ekteparet Amelia og Einar Riis har hevdet at Oslo Skifterett urettmessig lot Amelias bror Kristoffer Olsen forvalte dødsboet til egen fordel. Blant annet kan Riis dokumentere at rederiet rettsstridig tillot DnC ta pant i Amelias del av arven, skipet "Sognefjell". Dette for å redde Hilmar Reksten fra konkurs under skipsfartskrisen på midten av 1970-tallet.

Februar 2001 ble Oslo Skifterett dømt for erstatningsbetinget uaktsom forvaltning av Dagny Olsens dødsbo, og to år senere utbetalte staten – på skifterettens vegne – 55 millioner kroner til ekteparet Riis.

om man får en rettergangsbot. Dette er forhold som ikke har noe med hverandre å gjøre.

Berge mener tildelingen av denne rettergangsboten tvert imot har mye å si for hans forsvar av ekteparet Riis.

– Det blir fryktelig vanskelig å forsvare mine klienter om jeg fratas muligheten til å forklare hvordan de – i dette tilfellet – er blitt mishandlet av Oslo Skifterett. Det å skulle trekke en sann beskrivelse av en dommers handling, fordi en annen dommer oppfatter denne som utilbørlig, ville jo være å falle klientene i ryggen. Og det gjør jeg naturligvis ikke.

Lie mener denne typen problemstillinger kan løses på en langt mer pragmatisk måte.

– God rådgivning er jo å gi råd som har rimelig grunn til å føre frem.

– Brudd på rettssikkerheten

Professor Carl August Fleischer ved Uni-

– Dette er svært alvorlig. Førstelagmann Lies opptreden i Amelia Riis-saken er egnet til å svekke tilliten til Borgarting Lagmannsrett generelt.

Professor Carl August Fleischer

versitetet i Oslo reagerer sterkt på rettergangsboten tildelt Berge.

– Dette er svært alvorlig. Førstelagmann Lies opptreden i denne saken er egnet til å svekke tilliten til Borgarting Lagmannsrett generelt. Den kan også skade de av hans kollegaer som ikke har samme feilaktige holding til habilitetsspørsmål som Lie synes å ha, sier Fleischer.

Professoren understreker at det er svært eiendommelig å gi rettergangsbot nettopp i Amelia Riis-saken.

– Det er hevet over enhver tvil at man fra dommerhold har hatt en holdning ovenfor Amelia Riis som overhodet ikke kan aksepteres i en rettsstat. Dertil kommer ►

– Retten har nok et høyere beskyttelsesnivå når det gjelder dommere enn andre parter.

Førstelagmann Nils Erik Lie, Borgarting Lagmannsrett

◀ at Riis nettopp har vunnet en meget viktig sak mot staten for Oslo Skifteretts svik, sier Fleischer.

– Blant momentene i denne saken er det offentlig kjente "punkteringsbrev" fra justitiarius Hohle, der han fortalte regjeringsadvokaten at han i forbindelse med et forestående dommeroppdrag i lagmannsretten kunne benytte anledningen til å samtale med kollegaene for "å punktere Riis sak". Med dette førte altså Hohle selv sannhetsbevis for at Borgarting Lagmannsrett var en koseklubb.

Fleischer mener Berge må ha full anledning til å reise spørsmålet om ikke tilsvarende tendenser fremdeles gjør seg gjeldende – både i skifteretten og i lagmannsretten.

– At man nekter en advokat å ta opp slike spørsmål er et alvorlig brudd på rettsikkerheten. At man attpåtil straffer ham med rettergangsbot, går enda meget, meget lenger utover det som er akseptabelt.

Professor Edvard Vogt ved Det juridiske fakultet i Bergen er også svært overrasket over Lies begrunnelse for rettergangsboten.

– Det er uvanlig at det gis rettergangsbøter i Norge, og det høres ekstremt ut å få bot for å ha utformet en habilitetsinnsigelse, sier Vogt, som mener førstelagmann Lie bør være særlig varsom nettopp fordi innsigelsen mot Oslo Skifterett kommer fra Einar og Amelia Riis.

– Det er jo ikke her tale om å "mistenkeliggjøre" Oslo Skifterett. Innsigelsen henviser advokat Berge helt korrekt til en relevant dom som grunnlag for habilitetsinnsigelsen. Som antagelig det eneste klare tilfelle i norsk retts historie, foreligger det en rettskraftig dom i Oslo byrett som bygger på at den daværende justitiarius i Oslo Skifterett opptrådte rettsstridig. Denne dom rammer selvsagt indirekte Oslo Skifterett, og førstelagmann Lie burde ha erkjent at dette helt ekstraordinære forhold er en av de "særlige grunner" som etter loven krever en vurdering av habiliteten også til senere justitiarius i skifteretten.

Vogt mener at dette er en feilaktig idømt rettergangsbot, og at den representerer en fare for klientens rettsikkerhet.

– Boten bør påkjæres. Og om Høyesterett underkjenner denne, vil dette antagelig i neste omgang måtte gjøre iallfall førstelagmann Lie ugild i en videre behandling av Riis-saken, sier Vogt.

Advokatstøtte:

Flere advokater Kapital har vært i kontakt med reagerer også kraftig på rettergangsboten. ▶

DØDSDOM FRA OLE LUND

"Jeg skal unnlate å karakterisere artiklene nærmere, men jeg finner det utrolig at Stud. Jur. har latt artiklene trykke. Trøsten får være at det utvilsomt vil være artikkelforfatteren som både på kort og lang sikt vil være den skadelidende".

Høyesterettsadvokat Ole Lund la i et brev til Juristforeningen sommeren 1997 ikke skjul på hva han mente om justudent Herman Berges artikler "Makt og forakt – hånd i hånd" og "Skal vi stjele en supertanker?".

Og Lund var ikke den eneste som reagerte på Berges beskrivelse av hvordan flere høyesterettsadvokater, Norges Bank, staten ved Finansdepartementet, Oslo Skifterett, DnC, sjøfartens jussnestor Sjur Brækhus og mange, mange flere bidro til å frastjåle Amelia Riis hennes farsarv, bulktankeren Falkefjell.

Etter dette ble Berge "svartsladdet i det juridiske miljø", slik det ble formulert i et brev til ham fra andre involverte parter.

– Det er jo noe som heter at man ikke skal pisse i eget rede. Jeg har imidlertid aldri angret én dag på at jeg forlot det redet, sier Berge i dag.

Svartsladdingen ble imidlertid for sterk kost for Berges medstudenter. I et utdrag fra juristforeningens brev til alle fornærmede parter heter det:

"Artikkelforfatteren, som også er en av redaktørene, skrev begge artiklene uten å involvere noen andre i sine planer. Manusene ble levert inn kvelden før siste nummer skulle gå i trykken uten at noen andre fikk tid til å gjennomlese dette. Det ble ikke engang levert inn til korrekturlesing ... Juristforeningen ønsker ved dette å ta sterk avstand fra artiklene og innholdet i dem. De fremsatte påstander har etter vår mening ingen grunn i virkeligheten og kan ikke være annet enn oppspinn ... Vi vil gjøre vårt ytterste for å gjenopprette den tilliten vi har tapt på dette ... Uansett kommer vi til å trykke et full-

stendig dementi, med unnskyldning til alle involverte parter. Vi er eventuelt åpne for at De kan forfatte et dementi som vi under skriver og trykker uavkortet".

Brevet er underskrevet av daværende formann Lars Berge Andersen, som paradoksal nok i dag jobber for Wikborg Rein, som representerer Amelia Riis' bror og opprinnelige motpart, Kristoffer Olsen jr.

Herman Berge lot seg imidlertid aldri stoppe, og med professor Carl August Fleischer som veileder avsluttet han sin juridiske avhandling om forhold tilknyttet Amelia Riis-saken høsten 2001. En svært betent sak, ifølge Fleischer:

– Amalie Riis-saken i seg selv og de kreftene Herman Berge satte i sving da han startet å arbeide med saken, viser jo at dette er det juridiske miljøets Finance Credit, sier Fleischer.

Delvis belønning for strevet fikk Berge til slutt da Justisdepartementet i fjor på vegne av Oslo Skifterett inngikk et 55-millioner kroner forlik med ekteparet Riis for skifterettens håndtering av morens dødsbo.

Men advokatfullmektigen er langt fra målet, og understreker at forliket med staten kun gjelder saken mot skifteretten. Han mener statens innrømmelser overfor Strasbourg om at de trenerte saken i flere tiår, åpner for større erstatninger.

– Det er galt når staten forpurrer en rettferdig rettergang. Når staten nå har innrømmet trenering av saken i årevis, så gjenstår det egentlig kun for Strasbourg å utmåle erstatning, sier Berge.

Regjeringsadvokatens argumentasjon om at staten allerede har forliket med ekteparet Riis, liker han mindre dårlig.

– Dette lukter det igjen statlig prosessbedrageri av. Det fremgår ikke bare klart fra forliket at spørsmålet er holdt utenfor, vi har også brev fra justisminister Odd Einar Dørum i forkant av forliket der han understreker at eventuelle krenkelsers og erstatning i forbindelse med disse skal holdes utenfor.

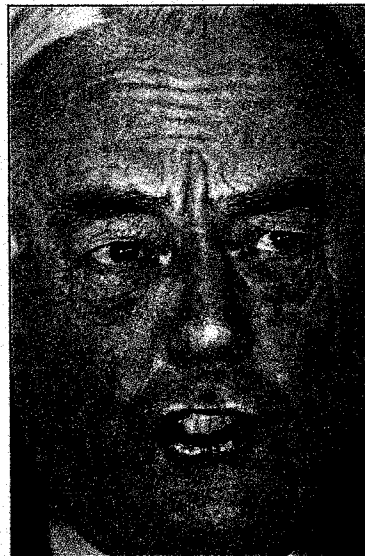

FOTO: SCANPIX

"Trøsten får være at det utvilsomt vil være artikkelforfatteren som både på kort og lang sikt vil være den skadelidende".

BA-HR-nestor Ole Lund om Herman Berge i 1997

◀ – Dommere er ikke hellige kuer, og de må tåle at det settes spørsmålstegn ved deres habilitet, sier en kjent norsk advokat.

Han mener det er alvorlig dersom det opplevs slik at dommere gir rettergangsbøter for å stanse en advokat fra å fremme en sak.

– I så fall snakker vi om tjenesteforømmelse, og det tar seg selvsagt ikke pent ut, sier han.

Advokat Sigurd Klomsæt, som avdekket et justismord i "Birgitte Tengs-saken", hvor han vant fram mot den norske stat i Strasbourg, mener det er en fare for rettsikkerheten hvis dommere ikke tillater habilitetsinnsigelser.

– Jeg har aldri hørt om at en advokat har fått rettergangsbøte for å hevde at en dommer ikke er habil. Her skal jo listen være svært høy, sier Klomsæt. – Ekstra oppsiktsvekkende er det at Herman Berge får bøten for å hevde at Oslo Skifterett ikke er habile i Riis-saken. Jeg regner jo med at den som ga rettergangsbøten, er klar over at en dommer i Oslo Skifterett er dømt for erstatningsbetinget uaktsom opp-treden i Riis-saken. Dette vitner om knebling av en advokat, og må ankes til høyere domstoler.

Førstelagmann Lie avviser at hans inn-grepen i Riis-saken kan oppfattes som en obstruksjon av rettfærdig rettergang.

– Dette synes jeg blir en litt vel meta-fysisk tilnærming, sier Lie.

Anket minuttet for sent?

Berge har nå påkjært rettergangsbøten til Høyesterett. Men et svarbrev fra første-lagmann Lie kan tyde på at det skjedde minuttet for sent. Der heter det:

"I den foreliggende telefax er det opplyst at den er sendt 14. april 2004 kl 00.00 fra nr ..., og navnet ... er angitt. Det kan etter dette reises spørsmål om hvorvidt telefaxen er avsendt innen fristens utløp. Jeg ber dem derfor redegjøre nærmere for omstendighetene omkring avsendelsen".

Lie avviser at han med dette bedriver regelrytteri.

– Nei, hold opp 'a! Jeg har bedt om en redegjørelse for tidspunkt, og det er ikke noe firkantet i det, sier Lie.

Heller ikke Berges argumentasjon om at andre advokater har unnslettet med kraftsalver som "det trønderske rettssystem fremstår korrupt ... ved at de enkelte dommere åpenbart tror de tjener ære, berømmelse og karriere på å manipulere rettsprosessen" og "Tenke seg til at dere ble med på dette justismord, uten betenkelig-

FOTO: SCANIX

– Det er uvanlig at det gis rettergangsbøter i Norge, og det høres ekstremt ut å få bot for å ha utformet en habilitetsinnsigelse.

Professor Edvard Vogt

heter, og hvor jeg virkelig håper at dere får stå til ansvar for og blir degradert fra deres stillinger", har ført frem.

– Og det gir meg ingen følelse av at det er likhet for loven. Mine uttalelser om at "Frøstrup med sammenbitte tenner var nær ved å stange pannen i dommerbordet hver gang Riis åpnet munnen", har jeg selv observert, og det er heller ikke objektivt i nærheten av hva andre advokater har sluppet rettergangsbøte for å ha sagt.

Ny rettergangsbøte fra Lie

Berges rettergangsbøte i Riis-saken er imidlertid ikke unik. Heller ikke at en slik er idømt ham av førstelagmann Nils Erik Lie.

Berge er nemlig også dømt til å betale 10.000 kroner i bot for å ha fremmet en habilitetsinnsigelse mot sorenskriver Stein Husby i en sak han fører for Kongsberg tingrett. Vennlig hilsen Nils Erik Lie.

I Borgarting Lagmannsretts begrunnelse heter det blant annet: "Etter lagmannsrettens syn er det ikke tvilsomt at selv en overfladisk gjennomgang av rettskildematerialet om inhabilitet ville ha klargjort at en habilitetsinnsigelse som den foreliggende ikke ville ha muligheter for å føre frem ... For så vidt foreligger et kvalifisert klander-verdig forhold fra prosessfullmektigen, jf. Skoghøy: Rettergangsstraff. At klienten ønsker habilitetsinnsigelsen fremsatt, er ikke straffriende ... Bøten settes passende til kr 10.000, subsidiært 10 dagers fengsel."

Også i dette tilfellet har Berge innklaget rettergangsbøten for Høyesterett.

– Det som er eiendommelig her, er at man

ikke vurderer om jeg forsettlig eller uaktsomt har fremmet habilitetsinnsigelsen. For svaret er at jeg har en meget aktverdig grunn for å reise en velbegrunnet og vel-dokumentert habilitetsinnsigelse, nemlig at klienten min overhodet ikke har tillit til Kongsberg Tingrett. Dette basert på den behandlingen han tidligere har fått fra skifteretten, forklarer Berge.

– Jeg har jo selvsagt ikke reist denne innsigelsen for å forpurre rettergangen eller for å håne noen. Men klient har ikke tillit til at han vil få en rettfærdig rettergang i Kongsberg Tingrett, og jeg forstår ikke at jeg skal straffes for det.

Professor Carl August Fleischer har studert innholdet i denne saken. Han er ikke i tvil om at Lie

– igjen – begår et klart overtramp.

– Jeg har sett Lies avgjørelse om rettergangsbøte, og det er ingenting i det rettskildematerialet Lie viser til som på noen måte dokumenterer at habilitetsinnsigelsen er uholdbar eller til og med så uholdbar at den gir grunnlag for rettergangsbøte. For å ta standpunkt til dette må man vurdere faktum, og det virker det ikke som Lie har gjort.

Frykter bevillingen:

Foruten rettergangsbøtene fra Borgarting Lagmannsrett har Herman Berge nylig avverget én trussel om rettergangsbøte for deretter å ha fått en ny.

– I et tilfelle stevnet klienten og jeg en dommer fordi hun bevisst brøt det kontraktoriske prinsipp. Da hennes advokat ba lagmannsretten vurdere å ilegge meg en rettergangsbøte for å ha stevnet henne i ren sjikanehensikt, måtte vi dessverre trekke saken. Dette alene av frykt for at jeg senere skal bli hindret i å få advokatbevilling.

– Og at jeg nettopp har blitt truet med ny rettergangsbøte i en helt annet sak, gjør meg svært bekymret. Det føles som om det foregår en styrt kampanje mot meg.

Stan Stancheff, en av Berges mange klienter, er ikke i tvil om at advokatfullmektigen til slutt vil få sin bevilling.

– Herman Berge har vært ung, litt naiv, veldig modig og fremfor alt ordentlig i sin sakførsel. Det har jo gitt resultater, og i en ny tid med større åpenhet og vilje fra samfunnets side til å avsløre korrupsjon, så vil hans arbeid betale ytterligere for seg. Men nettopp det gjør ham også svært farlig for "the establishment", sier Stancheff.

Bjørn Olav Jahr